

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 6
060101

DOM
2013-09-18
Stockholm

Mål nr
M 5589-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2013-06-03 i mål nr VA 39/11, BVa36, se bilaga A

KLAGANDE

M D

MOTPART

Torsås kommun

SAKEN

Anläggningsavgift för fastigheten X i Torsås kommun

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer Va-nämndens beslut.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

M D har yrkat att hovrätten ska bifalla den talan han fört vid Va-nämnden.

Torsås kommun har motsatt sig ändring av Va-nämndens beslut.

UTVECKLANDE AV TALAN I HOVRÄTTEN

M D har utöver vad som framgår av Va-nämndens beslut anfört följande.

Den befintliga enskilda avloppsanläggningen som finns på hans fastighet X är överlägsen det alternativa fram till infiltrationen med utmärkt goda förutsättningar för infiltration. Det finns goda möjligheter att utöka infiltrationskapaciteten om behov av detta skulle uppstå.

Anläggningen är med sitt slutna system luktfri och olägenheter till följd av kolibakterier har inte noterats. Driftsäkerheten är god och driftskostnaden är noll.

Som jämförelse kräver kommunens alternativ stora energiinsatser för att pumpa vattnet cirka 7 km till det kommunala reningsverket. Efter en rening som är sämre än den som sker i den enskilda anläggningen släpps vattnet ut i Östersjön. Eventuella kemikalierester följer med det utgående vattnet. Driftsäkerheten kan ifrågasättas på grund av att bräddavlopp förberetts på flera platser. Ett nyttjande av bräddavloppen kan medföra betydande hälsoproblem. Kostnaden för en anslutning uppgår till 150 000 kr. Den årliga driftskostnaden är 4 000 kr.

Torsås kommun har inte anfört något utöver vad som framgår av Va-nämndens beslut.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

I målet tillämpligt lagrum redovisas i Va-nämndens beslut.

Utgångspunkten för bedömningen är att den berörda fastigheten ligger inom den kommunala va-anläggningens verksamhetsområde och att det finns behov av omhändertagande av avloppsvatten från fastigheten och från andra fastigheter i området.

Med denna utgångspunkt är frågan i målet om behovet av vattentjänst för den fastighet som M D äger kan tillgodoses bättre genom fastighetens enskilda avloppsanordning än genom kommunens allmänna va-anläggning.

Den berörda fastigheten är belägen i omedelbar närhet av Östersjön och i ett område som enligt kommunens miljöpolicy omfattas av den högsta skyddsnivån. Detta ställer särskilt långt gående krav på att avloppsvattnet från fastigheten omhändertas på det sätt som bäst bidrar till skyddet för människors hälsa eller miljön. Vid bedömningen ska beaktats inte bara risken för förorening av recipienten utan också risken för förorening av mark och grundvatten. Den enskilda avloppsanläggningen är en konventionell infiltrationsanläggning som beviljades tillstånd av kommunen 1999.

När det föreligger behov av omhändertagande av avloppsvatten från ett område avsett för tätare bebyggelse medför ett samlat omhändertagande ökade kontrollmöjligheter och ökad driftsäkerhet i jämförelse med om omhändertagandet är delat på enskilda alternativ. Omhändertagande genom kommunens försorg blir också mer hållbart på längre sikt med hänsyn till att det kan ske förändringar av ägande och användning av fastigheterna.

Mot bakgrund av detta instämmer hovrätten i de skäl som Va-nämnden har anfört. Hovrätten gör samma bedömning som Va-nämnden att M D inte har visat att den anläggning som finns på fastigheten utgör ett bättre sätt att ta hand om avloppet från denna än omhändertagande genom kommunens avloppsnät. M D yrkande ska därför avslås och Va-nämndens beslut stå fast.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 2013-10-16

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, tekniska rådet Bengt Jonsson, hovrättsrådet Vibeke Sylten och hovrättsassessorn Anita Seveborg, referent.